

Jau! Nušniokštė lyg pavasarinė liūtis, nuūžė lyg įsismarkavęs vėjas ir nutilo paskutinisskambutis. Šįsyk jis skambėjo mūsų gimnazijos 78-os laidos abiturientams. Su viltimi, kad viskas bus gerai, į juos žvelgė klasių auklėtojų, mokytojų akys, kiek valiūkiškai žiūrėjo trečiokai, o šokiu pasveikinti atskubėję mažieji (choreografijos mokytoja S.Jonušienė), atrodo, nė kiek nesijaudino. Būta ko, juk ne jų vaikystei tariama „sudie“. Jiems tiesiog smagu! Na, dar gal šiek tiek keista, kad suaugę žmonės paslapčia nubraukia išdavikę ašarą, bet tik tiek. Užtat trečiokai, tapę paskutinės pamokos abiturientams vairininkais, puikiai suvokė šventės svarbą. Jie priminė, kiek daug esame skolingi vieni kitiems gerumo, supratimo, išminties ir meilės. Jų lūpomis kalbėta apie viską – sėkmes ir nesėkmes, išbandymus ir praradimus, net amžinybės dėsni... Vedėjai kvietė abiturientus prisiminti vaikystę, apmąstyti dabartį, nutiesti tiltus į ateitį...

Nuoširdžius žodžius savo buvusiems pradinukams skyrė jų mokytojos, subtiliai ir jautriai į saviškius kreipėsi klasių auklėtojos, ragindamos neužpūsti pienės pūko, nebūti egoistais, matyti grožį visame kame... Direktorius pavaduotoja ugdymui V. Mačiulienė ne tik perskaitė Švietimo ir mokslo ministro D. Pavalkio sveikinimą, bet ir linkėjo dvyliktokams būti savimi.

To paties ir dar daugiau savo žodžiu, muzika, daina, šokiu linkėjo ir trečiokai, primindami, kad, norint savyje pažadinti tyriausias prigimties versmes, reikia ne tiek jau ir daug — padėti vieni kitiems ir suprasti.

Ką gi — išėjusiai vaikystei pamota, gimnazijai „sudie“ išarta. Bet dar tebesklando gerumo žodžiai ir, ką gali žinoti, ims ir įsikurs vieno kito širdyje, kad mokėtų įvertinti kasdienybės prasmę, tikėjimo palaimą ir atsakingo darbo svarbą.

Neabejoju, Baltasis ir Juodasis metraštininkai visa, kas tądien vyko mokykloje, užrašė. Bus įdomu – po daugelio metų susitikę perskaitysite.

Lietuvių kalbos mokytoja B. Krajinienė

Nuskambėjo paskutinis skambutis

Sekmadienis, 01 Birželis 2014 15:54

